

[Helge Adam Møller]

nogle afdelinger blev flyttet væk fra Justitsministeriet til henholdsvis Indenrigsministeriet og til Trafikministeriet. Medarbejderne ville helst tilbage til det ministerium, som de anså for det allerbedste.

Svend Aage Jensby (V):

Lad mig starte med at sige, at vi fra Venstres side ikke på nogen måde kan støtte det fremsatte lovforslag.

Jeg mener i virkeligheden, at det ligesom andtidsvis ligger i forslaget, at der er en vis kritik af den måde, vores domstole har fungeret på næsten siden 1849. Det mener jeg ikke er berettiget. Jeg mener, at de danske domstole, de tre ordinære domstole, fungerer overordentlig betryggende. Det er velkvalificerede folk, der sidder i domstolene – hvilket hr. Helge Adam Møller også var inde på.

Vi mener heller ikke, at der med hensyn til politiets og anklagemyndighedens placering er noget som helst, der er sket tidligere – eller på det seneste – som overhovedet kan berettige til, at dette system skal laves om.

Det tredje punkt i § 1, stk. 1, drejer sig om Justitsministeriets struktur. Det mener vi heller ikke på nogen måde at Folketinget skal blande sig i.

Jeg vil så i øvrigt tilføje, at jeg naturligvis synes, at der er noget rigtigt i det, man er inde på i bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr. 1, nemlig hvor vigtigt det er, at repræsentanterne for domstolene bliver tilstrækkelig bredt rekrutteret: at man ikke alene har den dybe juridiske indsigt – det skal man helst have – men også forståelse for, hvad der rører sig uden for retterne. Men jeg har på fornemmelsen – eller rettere sagt: jeg ved det – at man i landsretterne på det seneste gør sig mere og mere umage for også at rekruttere dommere fra f.eks. advokatstanden og andre organisationer. Det synes jeg er udmærket, men det er altså ikke noget, som overhovedet kan berettige til, at vi kan gå ind for lovforslag nr. L 48.

Jeg vil til slut sige, at der ikke sker noget ved, at justitsministeren nu vil lade domstolenes forhold undersøge, sådan som vi har set det i dag. Her ved middagstid fik jeg kendskab til det. Jeg synes, at det er et udmærket kommissorium. Det er nogle dygtige mennesker – bredt repræsenteret – der sidder i udvalget. Så det ser vi kun frem til med stor tilfredshed.

Men jeg tror ikke, det vil føre til de store ændringer.

Tom Behnke (FP):

Den forrige taler og jeg er jo i hvert fald i øjeblikket i hver sin ende af hierarkiet i politiet, og det kan være, at det er grunden til, at vi har lidt forskelligt syn på dette forslag. Det tror jeg nu ikke, men det kunne være en årsag.

For mig var det en stor overraskelse, at ministeren her pludselig oplyste, at der allerede er nedsat et udvalg, at ministeren i sidste øjeblik har nedsat et udvalg, og at det udvalg stort set har det samme kommissorium, som forslaget lægger op til.

Jeg synes, det er lidt svært at forholde sig til det, og det er lidt svært at tage med i debatten, når vi ikke har set det udvalgs sammensætning og ikke har set kommissoriet. Vi har hørt, hvad ministeren har stået og fortalt om det, men vi har ikke set noget om det, og det var jo om at følge med og få spidset blyanten, da ministeren remsede op, hvilke opgaver og hvilken sammensætning udvalget havde. Noget, jeg i hvert fald lagde mærke til, var, at i sammensætningen var der flere fra fakulteterne, og det synes jeg var positivt.

Under alle omstændigheder var Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Espersen, jo på talerstolen umiddelbart efter, og dér må jeg nok sige, at vi i hvert fald ikke kan støtte de tanker, som hr. Ole Espersen var inde på, om at nedlægge lokalnævnene. Det må vi tage afstand fra. Så hvis det er en del af den opgave, som ministerens udvalg skal se på, kan vi i hvert fald ikke anbefale det.

Hvad angår lovforslaget, der er fremsat af SF, har man jo nærmest været nødt til at krølle sin tale sammen nu, hvor virkeligheden er en anden, og det må man så prøve at forholde sig til, men mit udgangspunkt vedrørende lovforslaget er, at Fremskridtspartiet kan støtte forslaget, og at vi er enige i forslaget, i hvert fald et langt stykke af vejen. Vi er enige i, at den tredeling, som er beskrevet i grundloven, tredelingen af den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, skal præciseres. Også vi finder, at denne tredeling igennem de sidste år nærmest er flydt sammen eller æltet ind i hinanden i et sådant omfang, at man i hvert fald på nogle punkter kan begynde at diskutere, om det ikke er lidt tvivlsomt, hvorvidt grundloven